

Szkoła Podstawowa im. ks. Jana Twardowskiego w Tylmanowej

NAUCZYCIEL: RYSZARD TYLECKI

WARUNKI I SPOSOBY OCENIANIA

Z GEOGRAFII

DLA KLASY VI

WYMAGANIA PRZEDMIOTOWE

Cele dydaktyczno-wychowawcze:

- Przygotowanie uczniów do życia w świecie podlegającym szybkim przemianom oraz do kształtowania rzeczywistości przyrodniczej i społecznej,
- Wyposażenie uczniów w wiedzę geograficzną dotycząca znajomości pojęć, podstawowych faktów i prawidłowości geograficznych oraz w system umiejętności geograficznych ułatwiających im poznanie nowych rzeczy i zdarzeń, zrozumienie pojęć, poznawanie prawidłowości i praw naukowych oraz prowadzenie działań wpływających korzystnie na środowisko przyrodnicze,
- Wprowadzenie uczniów w system wartościowania poczynań człowieka w środowisku przyrodniczym i społecznym,
- Opanowanie umiejętności posługiwania się podstawowymi źródłami informacji geograficznej,
- Rozumienie treści map zawartych w atlasach i podręcznikach szkolnych,
- Opanowanie terminologii geograficznej umożliwiającej zrozumienie treści zawartych w programie nauczania,
- Poznanie podstawowych faktów dotyczących wybranych regionów i najważniejszych zagadnień,
- Poznanie i utrwalenie prawidłowości geograficznych, ułatwiających zrozumienie przyczynowości zjawisk przyrodniczych i społeczno-gospodarczych.

Kryteria ocen:

- celująca (6) – poziom wykraczający: uzyskują uczniowie, którzy pracują systematycznie, wykonują wszystkie zadania w toku lekcji zupełnie samodzielnie, a także starannie i poprawnie pod względem merytorycznym i formalnym dysponują wiedzą przekraczającą wymagania programowe oraz uzyskują bardzo dobre oceny ze sprawdzianów obejmujących swą treścią dobrany materiał,
- bardzo dobra (5) – poziom dopełniający: uczniowie pracujący systematycznie, wykonujący wszystkie zaplanowane zadania w toku lekcji i zajęć domowych z reguły samodzielnie oraz poprawnie pod względem merytorycznym i formalnym, a także uzyskujący co najmniej dobre oceny ze sprawdzianów,
- dobra (4) – poziom rozszerzający: uczniowie, którzy wykonują wyżej określone czynności przy niewielkiej pomocy kolegów, czy nauczyciela, niezłym poziomie, a ze sprawdzianów uzyskują oceny co najmniej dostateczne,
- dostateczna (3) – poziom podstawowy: uczniowie, którzy pracują na lekcjach systematycznie, w dużej mierze korzystają z pomocy innych, a materiał rzeczowy opanowali na poziomie niższym niż dostateczny,
- dopuszczająca (2) – poziom konieczny: uczniowie, którzy z trudem wykonują zaplanowane prace w czasie lekcji, ale się bardzo starają, a ze sprawdzianów osiągają wyniki poniżej dostatecznych,

- niedostateczna (1) – nie spełnia wymagań koniecznych: uczniowie, którzy pracują niesystematycznie i praktycznie nic nie umieją.

Propozycja metod sprawdzania i oceny osiągnięć edukacyjnych ucznia

Ocena osiągnięć ucznia jest jednym z ważniejszych elementów procesu dydaktyczno-wychowawczego. Na ocenianie składają się te działania nauczyciela, których celem jest m.in.: dostarczanie informacji o stopniu osiągnięcia celów edukacyjnych, stopniu realizacji tych celów, pomoc uczniowi w samodzielnym planowaniu swego rozwoju czy motywowanie ucznia do poszerzania wiedzy i umiejętności. Proces oceniania jest także określeniem słabych i mocnych stron stosowanych metod nauczania, umożliwiającym nauczycielom doskonalenie organizacji i metod pracy dydaktyczno-wychowawczej. Te uwarunkowania nakładają na nauczyciela obowiązek zdiagnozowania osiągnięć uczniów i opracowania szczegółowych wymagań oraz kryteriów oceniania, o których uczniowie powinni być poinformowani na początku roku szkolnego. Efektem diagnozy i oceny jest rozpoznanie, czyli zgromadzenie i scalanie informacji o uczniach przez nauczyciela. Informację można zdobywać sposobami nieformalnymi (np. poprzez obserwację czy rozmowę) albo formalnymi (np. przez prace domowe, testy).

Formy kontroli

1. Według podziału organizacyjnego:

- indywidualne (np. odpytywanie),
- frontalne (np. testy),
- kondensacyjne (np. wszyscy uczniowie wykonują konkretne zadanie, a odpytywanych jest kilku z nich),
- pozyskiwanie informacji zwrotnych,
- zbiorcze opracowanie wyników sprawdzianów;

2. Ze względu na miejsce w procesie dydaktycznym:

- kontrola „na wejście”,
- kontrola bieżąca, na każdej lekcji,
- kontrola sporadyczna.

Wszystkie formy kontroli powinny podlegać następującym zasadom:

- interakcja między treściami kształcenia i standardami wymagań egzaminacyjnych a np. treściami sprawdzianu,
- zgodność np. treści sprawdzianu z podanymi na początku roku szkolnego (lub w innym terminie) wymaganiami edukacyjnymi,
- dostosowanie stopnia trudności zadań do potrzeb i możliwości uczniów,
- poprawna konstrukcja zadań.

Metody kontroli osiągnięć uczniów:

- ustna, np. w postaci odpytywania, referowania wybranego zagadnienia, rozmowy nauczyciela z uczniem, swobodnych wypowiedzi uczniów lub aktywności uczniów,
- pisemna, np. w postaci testu, sprawdzianu, wykonanych ćwiczeń i kart pracy, referatu

- samodzielna praca z tekstem źródłowym, np. odczytywanie i analizowanie danych statystycznych, treści mapy lub literatury,
- badania terenowe, np. analizowanie odkrywki geologicznej, stanu czystości wody lub obserwacja stanów pogody,
- sprawdzenie wytworów uczniów, np. w postaci modeli, prezentacji.

Sprawdzanie jest procesem gromadzenia i scalania informacji, natomiast ocenianie to proces dochodzenia do opinii o stanie wiedzy i umiejętności uczniów i przypisanie im wartości. Wystawienie stopnia to akt oceny, ponieważ nauczyciel określa, jakiej wartości odpowiada uzyskana informacja. W zależności od celu wyróżnia się ocenianie kształtujące i ocenianie sumujące. Ocenianie kształtujące opiera się na diagnozie wstępnej ucznia i ułatwia planowanie procesu dydaktycznego. Nie służy ono wartościowaniu ucznia, ale pozwala na bieżąco informować ucznia o jego postępach lub trudnościach w nauce, sposobach poprawy popełnianych błędów, dostarcza też informacji o efektach nauczania i uczenia się uczniów. Ocenianie sumujące zmierza do wykorzystania informacji o uczniach i wskazania, w jakim stopniu osiągnięcia uczniów odpowiadają założonym celom edukacyjnym. Na tej podstawie nauczyciel ustala, jaki stopień ma wystawić uczniowi.

Metody oceniania:

- tradycyjne, nietechniczne – czasami nie mają ściśle określonych kryteriów, opierają się na intuicji nauczyciela,
- testy różnicujące i kryterialne – przydatne wtedy, gdy nauczycielowi zależy na informacji, jak wyniki danego ucznia mają się do wyników innych uczniów. Informują o stopniu opanowania przez uczniów danej wiedzy i umiejętności lub osiągnięcia ustalonych celów.

Wymagania edukacyjne, sformułowane w postaci efektów kształcenia, opisane w tabelach rozdziału III, wskazują, że przedmiot oceny ucznia stanowi znajomość faktów, zjawisk i procesów oraz posiadanie odpowiednio wyćwiczonych umiejętności, np.: lokalizowania i opisywania obiektów geograficznych, wyjaśniania zjawisk zachodzących w środowisku przyrodniczym i społeczno-gospodarczym, odczytywania informacji z tabel, wykresów i map czy też analizowania, selekcjonowania i prezentowania jej. Ponadto, zgodnie z koncepcją programu, ocena powinna uwzględniać osobowość ucznia, umiejętność logicznego, samodzielnego i krytycznego myślenia, a także poprawność w posługiwaniu się terminologią geograficzną, planowość i obszerność wypowiedzi, dokładność obserwacji i wykonywanych zadań czy też prezentowane przez ucznia postawy. Oceniając ucznia, a więc określając poziom jego wiedzy i umiejętności, informujemy ucznia jaką część stawianych wymagań spełnił. Proponuje się sprawdzanie stopnia spełnienia wymagań, uwzględniające m.in.:

- w wypowiedzi ustnej: precyzję wypowiedzi, poprawność językową, poprawność merytoryczną, wyczerpanie zagadnienia, puentę wypowiedzi;
- w sprawdzianach pisemnych: poprawność rozwiązania zadania, logiczność wypowiedzi, poprawność zastosowanej metody do rozwiązania zadania, zgodność odpowiedzi z pytaniem;

- ocenianie pracy ucznia na zajęciach terenowych na podstawie m.in. sporządzonych notatek, wykonanych schematów, modeli, opracowań statystycznych, określenia relacji między elementami środowiska czy też zebranych informacji;
- w monografiach, czy innych wypowiedziach pisemnych – zgodność z tematem, logiczny układ pracy, poprawność językową i merytoryczną, przygotowanie bibliografii, estetykę pracy;
- podczas pracy w grupie – m.in. podział pracy zgodny z potrzebami uczniów, sposoby podejmowania decyzji, współdziałanie w grupie, postawę podczas pracy, formę prezentacji efektów częściowych i ostatecznych wyników pracy.

W koncepcji prezentowanego programu osiągnięcia ucznia określono w ten sposób, że stanowią one spełnienie wymagań koniecznych, podstawowych, rozszerzających, dopełniających i wykraczających.

Metody kontroli:

- obserwacja pracy uczniów – ocenie podlega udział ucznia na lekcji (zabieranie głosu na tematy będące treścią lekcji);
- sprawdzanie ustne (odpytywanie) – sprawdzenie znajomości materiału z trzech ostatnich lekcji (w tym znajomość treści mapy);
- sprawdzanie praktyczne (zajęcia w terenie) – kontrola i ocena umiejętności praktycznych (orientowanie się w terenie, czytanie mapy, rozpoznawanie form terenu, skał itp.);
- sprawdzanie wytworów uczniów – zadania domowe, zeszyty ćwiczeń, opracowania tematyczne (referaty), rysunki itp.;
- kartkówka – sprawdzenie bieżącego materiału (trzy ostatnie tematy), przeprowadzana bez wcześniejszej zapowiedzi, czas trwania 5-15 min.,
- sprawdzian wiadomości – przeprowadzany po przerobieniu określonej partii materiału (kolejnych działów), czas trwania 45 min., zapowiadany z 7-mio dniowym wyprzedzeniem, możliwość przeprowadzenia sprawdzianu w formie testu, wykorzystywanie map konturowych, poprawa oceny częściowej ucznia (w formie ustnej lub pisemnej) do 14 dni od poinformowania o ocenie;
- konturówka – forma kartkówki przeprowadzana na mapie konturowej, zasady jak w przypadku kartkówki.

Uczeń może ubiegać się o ocenę wyższą niż przewidywana, jeżeli:

- uczestniczył we wszystkich sprawdzianach, a w przypadku gdy był nieobecny lub otrzymał ocenę ndst, pisał sprawdzian dodatkowy w terminie ustalonym z nauczycielem
- w wyznaczonym terminie przedstawił prace domowe, a w przypadku otrzymania oceny ndst poprawił je w terminie wyznaczonym dodatkowo
- ma usprawiedliwione wszystkie nieobecności
- otrzymał ocenę ndst z odpowiedzi ustnej i poprawił ją w ciągu dwóch tygodni umawiając się z nauczycielem co do sposobu jej poprawienia.

Wymagania programowe

Temat lekcji	Wymagania podstawowe	Wymagania ponadpodstawowe	Wymagania wykraczające
	Uczeń potrafi:		
I OKRES			
Dział 1. Kształt i ruchy Ziemi			
1. Kształt Ziemi. Siatka geograficzna i kartograficzna	<ul style="list-style-type: none"> • podać nazwę kształtu Ziemi; • opisać siatkę geograficzną i kartograficzną; • wymienić cechy południków i równoleżników. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazać elementy siatki geograficznej na globusie i siatki kartograficznej na mapie; • wymienić dowody na kulistość Ziemi; • wyjaśnić jeden z dowodów na kulistość Ziemi. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnić przyczynę różnicy w długości promienia; równikowego i biegunowego; • wytłumaczyć, co to jest geoida; • określić, z czego wynikają różnice w kształtach siatek kartograficznych.
2. Długość geograficzna	<ul style="list-style-type: none"> • wskazać na mapie półkule, wschodnią i zachodnią; • wskazać na globusie i mapie świata: bieguny, południk zerowy i 180°; • zdefiniować pojęcia: bieguny, południk zerowy i 180°; • wskazać półkulę dla danej długości geograficznej; • wymienić cechy długości geograficznej; • wskazać na globusie i mapie świata: bieguny, południk zerowy i 180°. 	<ul style="list-style-type: none"> • odczytać wartości długości geograficznej z map o różnych skalach; • zdefiniować długość geograficzną; • na podstawie wartości długości geograficznej znaleźć odpowiedni południk na mapach w różnych skalach. 	<ul style="list-style-type: none"> • odczytać z mapy wartości długości geograficznej z dokładnością do minut; • omówić znaczenie południka zerowego i 180°.
3. Szerokość geograficzna	<ul style="list-style-type: none"> • wskazać na mapie półkule, północną i południową; • wskazać na globusie i mapie świata: równik, zwrotniki i koła podbiegunowe; • zdefiniować pojęcia: równik, zwrotniki i koła podbiegunowe; • wskazać na globusie i mapie świata: równik, zwrotniki i koła podbiegunowe; • wymienić cechy szerokości geograficznej. 	<ul style="list-style-type: none"> • odczytać wartości szerokości geograficznej z map o różnych skalach; • wskazać półkulę dla danej szerokości geograficznej; • zdefiniować szerokość geograficzną; • na podstawie wartości szerokości geograficznej znaleźć odpowiedni równoleżnik na mapach w różnych skalach. 	<ul style="list-style-type: none"> • odczytać z mapy wartości szerokości geograficznej z dokładnością do minut; • omówić pochodzenie nazw charakterystycznych równoleżników.
4. Określanie położenia w praktyce	<ul style="list-style-type: none"> • wymienić współrzędne geograficzne; • nazwać główne kierunki geograficzne; • wskazać, z jakich linii siatki odczytujemy długość i szerokość geograficzną; • odczytać współrzędne geograficzne punktu na mapie; • wskazać na mapie główne kierunki geograficzne; • wskazać, w jakich sytuacjach używa się GPS. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazać punkty skrajne różnych obiektów geograficznych; • na podstawie podanych współrzędnych geograficznych odszukać punkt na mapach w różnych skalach; • określić współrzędne geograficzne punktów skrajnych różnych obiektów; • skorzystać z GPS. 	<ul style="list-style-type: none"> • odczytać położenie obszaru; • obliczyć jego rozciągłość południkową i równoleżnikową; • omówić zastosowanie GPS.
Temat lekcji	Wymagania podstawowe	Wymagania ponadpodstawowe	Wymagania wykraczające

		Uczeń potrafi:	
5. Ziemia we Wszechświecie	<ul style="list-style-type: none"> określić położenie Ziemi we Wszechświecie, podając nazwę Galaktyki i Układu Słonecznego; wymienić elementy Układu Słonecznego; podać kolejność planet w Układzie Słonecznym; podać cechy planet i gwiazd. 	<ul style="list-style-type: none"> omówić teorię geocentryczną; omówić teorię heliocentryczną; określić położenie Ziemi w Układzie Słonecznym. 	<ul style="list-style-type: none"> porównać teorię geocentryczną i heliocentryczną.
6. Ruch obrotowy Ziemi	<ul style="list-style-type: none"> demonstrować, używając globusa lub tellurium, ruch obrotowy Ziemi; wymienić cechy ruchu obrotowego Ziemi; wskazać kierunek ruchu i zmianę czasu, jaka w związku z nim następuje. 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnić cechy ruchu obrotowego Ziemi; ze zrozumieniem używać pojęć związanych z pozorną wędrówką Słońca po niebie. 	<ul style="list-style-type: none"> zdefiniować pojęcia związane z pozorną wędrówką Słońca po niebie; wyjaśnić konsekwencje ruchu obrotowego Ziemi dla roślin, zwierząt i człowieka.
7. Czas na Ziemi	<ul style="list-style-type: none"> wskazać występowanie różnic czasu słonecznego jako konsekwencji ruchu obrotowego Ziemi; wskazać zależność czasu słonecznego od położenia na konkretnym południku; wymienić rodzaje czasów; korzystając z mapy stref czasowych, odczytać godzinę we wskazanych miejscach na Ziemi. 	<ul style="list-style-type: none"> określić strefy czasowe, w jakich znajduje się Polska; określić różnicę czasu na wschód i na zachód od Polski; wyjaśnić potrzebę wprowadzenia czasu strefowego i urzędowego. 	<ul style="list-style-type: none"> obliczyć różnicę czasu słonecznego dla dowolnych punktów na Ziemi.
8. Ruch obiegowy Ziemi	<ul style="list-style-type: none"> zademonstrować, używając globusa lub tellurium, ruch obiegowy Ziemi; określić ramy czasowe astronomicznych pór roku; wymienić cechy ruchu obiegowego Ziemi; używać poprawnie pojęcia związane z ruchem obiegowym Ziemi; wymienić astronomiczne pory roku jako następstwo ruchu obiegowego Ziemi. 	<ul style="list-style-type: none"> wymienia daty przesileni; wskazuje zależności między dniami przesileni a porami roku; przedstawić zmiany w oświetleniu Ziemi w pierwszych dniach astronomicznych pór roku. 	<ul style="list-style-type: none"> omówić konsekwencje zmiany oświetlenia Ziemi; przeanalizować wysokość Słońca nad horyzontem w różnych porach roku w najbliższym otoczeniu.
9. Strefy oświetlenia Ziemi	<ul style="list-style-type: none"> wymienić strefy oświetlenia Ziemi; wskazać ich zasięg na mapie, globusie; omówić rejony występowania poszczególnych stref oświetlenia Ziemi; wymienić krainy geograficzne należące do danej strefy. 	<ul style="list-style-type: none"> wymienić cechy poszczególnych stref oświetlenia Ziemi; wskazać krainy geograficzne należące do danej strefy; wyjaśnić różnice wynikające z różnego oświetlenia Ziemi w poszczególnych strefach; wskazać konsekwencje przyrodnicze różnego oświetlenia terenu w różnych strefach. 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnić związek między ruchem obiegowym Ziemi a strefami oświetlenia, strefowym zróżnicowaniem klimatu i krajobrazów na Ziemi.
10. Podsumowanie działu			
Temat lekcji	Wymagania podstawowe	Wymagania ponadpodstawowe	Wymagania wykraczające
	Uczeń potrafi:		

Dział 2. Geografia Europy			
11. Europa na mapie fizycznej	<ul style="list-style-type: none"> • podać wielkość powierzchni Europy; • wymienić i krótko opisać najważniejsze cechy środowiska przyrodniczego Europy – duże zróżnicowanie ukształtowania powierzchni, silne rozwinięcie linii brzegowej, dominację obszarów nizinnych oraz położenie na umiarkowanych szerokościach geograficznych; • wskazać na mapie i nazwać główne morza i ocean otaczające Europę; • określić cechy charakterystyczne dla danego pasa rzeźby. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazać na mapie i nazwać największe wyspy i półwyspy Europy; • wskazać i nazwać skrajne punkty na mapie Europy; • scharakteryzować typy wybrzeży występujące w Europie i wskazać ich przykłady na mapie; • wskazać na mapie i podać nazwy obiektów geograficznych, wzdłuż których przebiega umowna granica między Europą i Azją. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazać na mapie główne pasma górskie i podać ich najwyższe szczyty; • scharakteryzować środowisko geograficzne dowolnej części Europy, korzystając z mapy fizycznogeograficznej.
12. Europa na mapie politycznej	<ul style="list-style-type: none"> • wskazać na mapie politycznej państwa Europy; • podać przykłady państw niepodległych, terytoriów zależnych oraz państw nieuznawanych na arenie międzynarodowej. 	<ul style="list-style-type: none"> • podać stolice państw Europy; • wskazać na mapie regiony geopolityczne i podać przykłady państw do nich należących; • przedstawić historyczne procesy mające wpływ na współczesny obraz polityczny Europy: wojny, kolonializm. • podać przykłady konfliktów, które doprowadziły do powstania nowych państw w Europie. 	<ul style="list-style-type: none"> • przedstawić historyczne uwarunkowania istniejącego podziału na Europę Zachodnią i Wschodnią. • ocenić trwałość granic w Europie.
13. Unia Europejska	<ul style="list-style-type: none"> • wskazać na mapie państwa należące do Unii Europejskiej; • klasyfikować wskazane zjawiska zachodzące w krajach należących do Unii Europejskiej na społeczne i gospodarcze; • wyjaśnić, na czym polega integracja państw w ramach Unii Europejskiej; • na przykładzie Polski podać korzyści wynikające z integracji w ramach UE. 	<ul style="list-style-type: none"> • na wybranych przykładach ocenić korzyści i zagrożenia wynikające ze wspólnej polityki w ramach Unii Europejskiej (np. wspólna polityka rolna, wspólna waluta); • wymienić przykłady społecznych i gospodarczych przemian, które nastąpiły w krajach Unii Europejskiej, będących skutkiem integracji. 	<ul style="list-style-type: none"> • opisać kolejne etapy integracji Europejskiej od Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali po Unię Europejską w obecnym kształcie.
14. Trochę geologii – Islandia	<ul style="list-style-type: none"> • wskazać na mapie tematycznej płyty litosfery i ich granice; • opisać położenie Islandii na granicach płyt litosfery; • opisać zjawiska zachodzące wzdłuż grzbietu śródoceanicznego na oceanie Atlantycznym; • wyjaśnić znaczenie terminów: wulkanizm, trzęsienia ziemi. 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienić skutki, jakie dla mieszkańców Islandii wynikają z położenia na granicy płyt litosfery; • wyjaśnić znaczenie terminu gejzer, opisać mechanizm powstawania gejzerów; • opisać związek między położeniem na granicy płyt litosfery a występowaniem wulkanów i trzęsień ziemi; • opisać powstawanie grzbietu śródoceanicznego i doliny ryftowej. 	<ul style="list-style-type: none"> • na podstawie mapy tematycznej wskazać inne miejsca w Europie położone na granicy płyt litosfery i opisać zależność między położeniem a występowaniem wulkanizmu i trzęsień ziemi.
Temat lekcji	Wymagania podstawowe	Wymagania ponadpodstawowe	Wymagania wykraczające
	Uczeń potrafi:		
15. Klimaty Europy	<ul style="list-style-type: none"> • wymienić czynniki, które wpływają na klimat Europy; • wymienić strefy klimatyczne, w których jest położona Europa; 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazać na mapie orientacyjny zasięg stref klimatycznych; • podać przykłady obszarów o klimacie astrefowym; 	<ul style="list-style-type: none"> • określić na podstawie mapy klimatycznej Europy strefę

	<ul style="list-style-type: none"> • podać przykłady modyfikacji klimatu strefowego przez czynniki klimatotwórcze. 	<ul style="list-style-type: none"> • wskazać na mapie Europy miejsca, w których przebieg granic stref klimatycznych został zmodyfikowany przez czynniki klimatotwórcze; • wyjaśnić znaczenie czynników klimatotwórczych w tworzeniu klimatu. 	<p>klimatyczną i cechy klimatu danego kraju Europy.</p>
II OKRES			
16. Ludzie w Europie	<ul style="list-style-type: none"> • wymienić czynniki wpływające na rozmieszczenie ludności w Europie; • wymienić przykłady ludów zamieszkujących Europę; • wyjaśnić przyczyny dużej imigracji do Europy; • podać przykłady świadczące o dużym zróżnicowaniu ludów Europy; • wyjaśnić przyczyny starzenia się społeczeństwa Europy. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnić przyczyny zróżnicowania ludów Europy; • podać przykłady państw, na terenie których przebywa duża liczba imigrantów; • podać przykłady państw o dużym wewnętrznym zróżnicowaniu językowym i kulturowym; • opisać konsekwencje zróżnicowania demograficznego społeczeństwa Europy. 	<ul style="list-style-type: none"> • ocenić sytuację demograficzną Europy; • podać przykłady prorodzinnych rozwiązań w krajach europejskich.
17. Londyn i Paryż – wielkie miasta Europy	<ul style="list-style-type: none"> • na podstawie ilustracji porównać centra i przedmieścia Londynu i Paryża; • przyporządkować główne funkcje do właściwych części wielkich metropolii (dzielnic centralnych i peryferyjnych); • podać podstawowe cechy wielkich metropolii (np. duża liczba ludności, wysoka gęstość zaludnienia i zabudowy); • wyjaśnić przyczyny szybkiego rozwoju Londynu i Paryża; • podać przykłady atrakcji turystycznych Londynu i Paryża. 	<ul style="list-style-type: none"> • na podstawie map porównać położenie i kierunki rozwoju przestrzennego Londynu i Paryża; • scharakteryzować wybrane cechy demograficzne ludności Londynu i Paryża; • wyjaśnić znaczenie transportu zbiorowego w funkcjonowaniu wielkich metropolii; • podać przykłady cech różniących Londyn i Paryż; • wymienić i ocenić pozytywne i negatywne aspekty zamieszkiwania w wielkiej metropolii. 	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnić pojęcie rewitalizacji miast; • określić przyczyny rewitalizacji miast lub ich fragmentów; • na przykładzie Londynu zaprezentować pozytywne skutki rewitalizacji miast.
18. Różne oblicza rolnictwa – Dania i Węgry	<ul style="list-style-type: none"> • wyjaśnić, czym zajmuje się rolnictwo, wymienia produkty pochodzące z upraw roślin i chowu zwierząt; • wskazać na mapie i opisać położenie w Europie Danii i Węgier; • opisać warunki naturalne, od których zależy rozwój rolnictwa; • na podstawie klimatogramów porównać warunki klimatyczne w Danii i na Węgrzech. 	<ul style="list-style-type: none"> • na podstawie map tematycznych porównać warunki naturalne panujące w Danii i na Węgrzech; • opisać rolnictwo Danii i Węgier, uwzględniając główne uprawy i chów zwierząt oraz wydajność rolnictwa; • porównać cechy rolnictwa Danii i Węgier, uwzględniając zarówno warunki naturalne, uwarunkowania pozaprzrodnicze, główne kierunki upraw i chowu oraz wydajność rolnictwa. 	<ul style="list-style-type: none"> • opisać wybrane produkty lub potrawy pochodzące z Danii i Węgier i wyjaśnić ich związek z kierunkiem rozwoju rolnictwa w danym kraju.
Temat lekcji	Wymagania podstawowe	Wymagania ponadpodstawowe	Wymagania wykraczające
	Uczeń potrafi:		
19. Produkcja	<ul style="list-style-type: none"> • wymienić źródła energii; 	<ul style="list-style-type: none"> • wymienić i uzasadnić, które kraje mają sprzyjające warunki 	<ul style="list-style-type: none"> • ocenić perspektywę energetyczną

energii w Europie	<ul style="list-style-type: none"> wskazać przykłady państw wykorzystujących określone źródła energii; określić odnawialność danego źródła energii; wskazać kraje Europy zasobne w surowce energetyczne. 	<p>przyrodnicze do rozwoju różnych form energetyki odnawialnej;</p> <ul style="list-style-type: none"> ocenić czy struktura produkcji energii w danym kraju jest nowoczesna i przyjazna środowisku; wykazać związek między cechami środowiska przyrodniczego wybranego kraju Europy a wykorzystaniem różnych źródeł energii. 	wybranego kraju i całej Europy.
20. Francja – nowoczesna gospodarka	<ul style="list-style-type: none"> podać przykłady nowoczesnych gałęzi przemysłu rozwiniętych we Francji; podać przykłady nowoczesnych usług rozwiniętych we Francji opisać strukturę zatrudnienia we Francji; podać przykłady produktów przemysłowych, które Francja eksportuje do innych krajów. 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnić pojęcie nowoczesne technologie; wymienić cechy nowoczesnego przemysłu na przykładzie przemysłu francuskiego; wymienić co najmniej trzy cechy nowoczesnej gospodarki Francji; ocenić rolę nowoczesnej energetyki w rozwoju gospodarczym Francji; ocenić rolę nowoczesnego transportu w rozwoju gospodarczym Francji. 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnić znaczenie wydajności pracy w nowoczesnej gospodarce; przedstawić proces produkcji w nowoczesnych zakładach przemysłowych na przykładzie francuskich zakładów lotniczych.
21. Europa Południowa – turystyczny raj	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnić pojęcie „turystyka”; wskazać na mapie europejskie państwa leżące nad Morzem Śródziemnym; wskazać na mapie półwyspy: Iberyjski, Apeniński i Bałkański; opisać główne walory środowiska przyrodniczego basenu Morza Śródziemnego; wyjaśnić różnice między turystką masową, kwalifikowaną i agroturystyką; wyjaśnić różnice między turystyką krajoznawczą i wypoczynkową. 	<ul style="list-style-type: none"> przedstawić cechy charakterystyczne rzeźby terenu i warunki klimatyczne w państwach basenu Morza Śródziemnego; ocenić klimat śródziemnomorski, pod kątem przydatności dla turystyki; scharakteryzować problemy społeczno-gospodarcze państw basenu Morza Śródziemnego; wymienić największe atrakcje antropogeniczne w krajach Europy Południowej i powiązać je z określonym rodzajem turystyki. 	<ul style="list-style-type: none"> podać przykład państwa Europy Południowej, wskazując na zależność rozwoju turystyki od środowiska przyrodniczego; wskazać i uzasadnić kierunek przyszłego rozwoju branży turystycznej w krajach Europy Południowej.
22. Podsumowanie działu			
Temat lekcji	Wymagania podstawowe	Wymagania ponadpodstawowe	Wymagania wykraczające
	Uczeń potrafi:		
23. Niemcy – przemiany przemysłu	<ul style="list-style-type: none"> na podstawie ilustracji opisać wygląd zakładów przemysłowych w XIX w. oraz obecnie; podać przykłady gałęzi przemysłowych rozwijanych w Nadrenii 	<ul style="list-style-type: none"> wymienić trzy cechy niemieckiego przemysłu, dzięki którym ten sektor stał się podstawą niemieckiej gospodarki; porównać wpływ zakładów przemysłowych na środowisko 	<ul style="list-style-type: none"> ukazać korzyści z podjęcia prac nad odnawialnymi źródłami energii i magazynowaniem energii

	<p>Północnej-Westfalii w XIX w. oraz obecnie;</p> <ul style="list-style-type: none"> wymienić przyczyny restrukturyzacji przemysłu Nadrenii Północnej-Westfalii; nazwać surowce naturalne, dzięki którym rozwinęły się pierwsze zakłady przemysłowe Nadrenii Północnej-Westfalii. 	<p>przyrodnicze Nadrenii Północnej- Westfalii dawniej i obecnie;</p> <ul style="list-style-type: none"> wyjaśnić przyczyny zmian poziomu bezrobocia w Nadrenii Północnej-Westfalii w czasie trwania restrukturyzacji przemysłu; wykazać związek pomiędzy unowocześnianiem przemysłu a działalnością ośrodków badawczych i uczelni wyższych. 	<p>w ośrodkach badawczych Nadrenii Północnej-Westfalii;</p> <ul style="list-style-type: none"> prognozować dalsze kierunki rozwoju zakładów przemysłowych Nadrenii-Północnej Westfalii.
24. Walory turystyczne Litwy i Białorusi	<ul style="list-style-type: none"> wymienić przykłady atrakcji turystycznych Litwy i Białorusi; podać nazwy stolic Litwy i Białorusi; opisać krajobrazy Litwy i Białorusi, które stanowią walory turystyczne tych krajów; podać przykłady obiektów wpisanych na listę UNESCO znajdujących się na Litwie i Białorusi. 	<ul style="list-style-type: none"> zaprezentować atrakcje turystyczne Litwy i Białorusi związane z polskim dziedzictwem kulturowym; wyjaśnić znaczenie Wilna i Ostrej Bramy dla budowania i zachowania polskiego dziedzictwa kulturowego na Litwie; wymienić cechy wyróżniające środowisko geograficzne Litwy i Białorusi; zaplanować wycieczkę na Litwę i Białoruś, uwzględniając atrakcje kulturowe i przyrodnicze. 	<ul style="list-style-type: none"> porównać stopień trudności organizacji wycieczki na Litwę i na Białoruś, biorąc pod uwagę konieczność przekroczenia granicy UE; zachęcić do odwiedzenia Litwy i Białorusi, używając merytorycznych argumentów.
25. Atrakcje turystyczne Czech i Słowacji	<ul style="list-style-type: none"> opisać na podstawie mapy fizycznej Europy położenie i główne krainy geograficzne Czech i Słowacji; wyjaśnić, czym są atrakcje turystyczne; sklasyfikować atrakcje turystyczne na przyrodnicze i kulturowe; wymienić potrzeby i oczekiwania turystów; połączyć potrzeby i oczekiwania turystów z wybranymi atrakcjami turystycznymi Czech i Słowacji. 	<ul style="list-style-type: none"> przygotować listę atrakcji turystycznych Czech i Słowacji dla wybranych grup turystów (np. młodzieży, seniorów); opisać przyrodnicze i kulturowe atrakcje turystyczne Czech i Słowacji; uzasadnić konieczność ochrony walorów przyrodniczych, np. poprzez wpisanie na listę światowego dziedzictwa UNESCO. 	<ul style="list-style-type: none"> wymienić i wskazać na mapie zabytki Czech i Słowacji wpisane na listę światowego dziedzictwa UNESCO.
26. Ukraina w czasach przemian	<ul style="list-style-type: none"> na podstawie mapy opisać położenie Ukrainy względem Polski i innych państw; wymienić trzy trudności społeczne, gospodarcze i polityczne, z którymi Ukraina zmaga się w ostatnich latach; wymienić przykłady przemian politycznych i gospodarczych, jakie nastąpiły na Ukrainie po uzyskaniu niepodległości w 1991 roku; na podstawie wykresu porównać rozwój gospodarczy Polski i Ukrainy; podać przyczyny wyludniania się Ukrainy. 	<ul style="list-style-type: none"> wyjaśnić negatywny wpływ korupcji na rozwój gospodarczy krajów na przykładzie Ukrainy; opisać przebieg rewolucji ukraińskiej w 2013 roku; wskazać na mapie regiony Ukrainy, w których toczą się konflikty zbrojne; przedstawić problemy relacji Ukrainy z Rosją; ocenić aneksję Krymu, biorąc pod uwagę jej uwarunkowania prawne i polityczne oraz wpływ na stabilność w Europie Środkowo-Wschodniej; ukazać złożoność sytuacji społecznej na Ukrainie w kontekście jej integracji z UE lub Rosją. 	<ul style="list-style-type: none"> zapropionować działania, których podjęcie poprawiłoby sytuację społeczną, gospodarczą i polityczną na Ukrainie; zaprezentować własne stanowisko na temat postawy, jaką powinna obrać Polska w relacjach z Ukrainą.
27. Rosja – od Bałtyku po Ocean Spokojny	<ul style="list-style-type: none"> wskazać i opisać na podstawie mapy fizycznej położenie Rosji; omówić rozmieszczenie głównych krain geograficznych Rosji; odczytać z mapy gospodarczej nazwy głównych surowców wydobywanych w Rosji; opisać na podstawie klimatogramów klimat w różnych częściach Rosji; 	<ul style="list-style-type: none"> opisać zróżnicowanie środowiska przyrodniczego Rosji; scharakteryzować gospodarkę Rosji; wyjaśnić pozytywny i negatywny wpływ warunków naturalnych na życie mieszkańców Rosji. 	<ul style="list-style-type: none"> uzasadnić, na przykładzie Rosji, że struktura importu i eksportu może świadczyć o poziomie rozwoju gospodarczego kraju.

	<ul style="list-style-type: none"> • na podstawie mapy gospodarczej omówić rozmieszczenie surowców mineralnych Rosji. 		
28. Wzajemne relacje Polski i jej sąsiadów	<ul style="list-style-type: none"> • wskazać na mapie i nazwać państwa sąsiadujące z Polską; • podać przykłady działań realizowanych przez Polskę wspólnie z sąsiednimi krajami; • uzasadnić konieczność utrzymywania dobrych stosunków z sąsiednimi krajami; • wymienić przykłady trudnych wydarzeń z przeszłości, które mają wpływ na współczesne relacje Polski z sąsiednimi krajami. 	<ul style="list-style-type: none"> • scharakteryzować wzajemne relacje Polski z Rosją i Niemcami; • opisać korzyści płynące ze współpracy Polski z sąsiednimi państwami - członkami NATO i UE; • podać przykłady wpływu relacji Polski z sąsiadami na życie ucznia szkoły podstawowej w Polsce; • scharakteryzować wzajemne relacje Polski z Ukrainą, Litwą, Czechami i Słowacją; • porównać relacje Polski z Niemcami i Rosją; • opisać powiązania gospodarcze Polski z wybranymi sąsiadami. 	<ul style="list-style-type: none"> • ocenić zmianę relacji polsko-niemieckich w okresie od drugiej wojny światowej do czasów współczesnych; • zaproponować działania mające na celu zapobieganie mowie nienawiści i eskalacji napięć w relacjach Polski z Ukrainą i Rosją.
29. Podsumowanie działu			

Ryszard Tylecki